

ಒಂದು ಪೂರ್ವ ಸೌಜನ್ಯ:

ನಿವೃತ್ತಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ, ಅದು ಜೀವಜಾಲದ ಮೂರು ಅದ್ಬುತಗಳ ಫಲ: ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆನ್ನುವ ಒತ್ತಾಸೆ ಅಥವಾ ವಾಂಭೇ ಮೂರಿರುವುದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಬುತದಿಂದ. ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಅದ್ಬುತ. ನಿವೃತ್ತಿ ವಾಂಭೇ ಮತ್ತು ಆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಿರುವ ಸರಕು ಓದಿಸಿರುವುದು ಮೂರನೆಯ ಅದ್ಬುತ.

ಹೀಗೆ.

ಈ ಮೂರೂ ಅದ್ಬುತಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ನಿವೃತ್ತಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಪಡೆರಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ಅತಿರ್ಯೋಜಿತ ಅಲ್ಲ. ವಿಚಿಕ್ಕವೆಂದರೆ, ಈ ಅದ್ಬುತಗಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಗಾಥವಾಗಿ, ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿವೆಯಾದರೂ ಅವು ಯಾರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕ್ಯೆಗೆಷುಕವು. ಅವು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತಾವೇ ಅರಿಯುವುದು ರೂಪಗೊಂದರುವ, ವಿಶ್ವದ ಅನನ್ಯ ಚೇತನಾಗಳು ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಚೇತನಾಗಳು ವೃಕ್ಷಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ‘ಒಂದು’ಗೇ ಹುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಅವು ಏಕೆ, ಈಗಿನ ‘ನಾವು’ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕತೆಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ಯಾಧುಗಳು, ನೋಟೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಯಾವುದೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೇ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಈ ಮೂರೂ ಅದ್ಬುತಗಳು ಒಂದರಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮ ತಾഴಿದ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವಿಶ್ವ ಚೇತನಾಗಳೇ ಆದರೂ, ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿ, ನಮ್ಮೋಳಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿತಿರುವ ಶಕ್ತಿನಾದಿಗಳು. ವಿಚಿಕ್ಕವೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾವು ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊರನಿಂತು ಗಮನಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಗಳು ನಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ವೀಕ್ಷಣೆ ಎಂದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊರನಿಂತು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಕೂಡ ಆ ಅದ್ಬುತಗಳಿಂದಲೇ! ಹಾಗಾದರೆ, ಆ ಮೂರು ಅದ್ಬುತಗಳು ಯಾವವು?

ಮೋದಲಿಗೆ, ಆ ಮೂರೂ ಅದ್ಬುತಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಿರುಪರಿಚಯ:

1. ಪ್ರಜ್ಞಾ: ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಅರಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಮನೋ-ಪ್ರಜ್ಞಾ.

2. ವಿಕಾಸಕ್ತಿಯೆಂದರೆ: ತನ್ನದೇ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಕಾಮದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡಿರುವ ‘ಪ್ರಜ್ಞಾ’ಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡ ವಿಕಾಸಕ್ತಿಯೆಂದರೆ.

3. ‘ಅಂಗಗತ್ತಿ’: ‘ಅ’, ‘ಸ’, ‘ಗ’ ಮತ್ತು ‘ತ’ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ, ನಾಲ್ಕು ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವದ ಹಣತೆ ಹಣಿ, ಆ ಜೀವಕುದಿ ಮಿಯಿಲು ಹಾಗೂ ವೃಧಿಯಾಗಲು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಶ್ವ-ಜೀವ-ಭಾಷೆಯನ್ನೇ (Universal language of life) ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಮೂಲಾಕ್ಷರಗಳು. ಹಾಗೆ ರೂಪಗೊಂಡ ಜೀವವು, ವಿಕಾಸದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಖರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯಾವಾದೂ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಾಷ್ಟಿದ ‘ಪ್ರಜ್ಞಾ’ಯ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಅಲಿವೆನೋ ಎಂಬ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ‘ಅ’, ‘ಸ’, ‘ಗ’, ‘ತ’ಗಳ ಸಮುಚ್ಚಯ ಜೀವಜಗತ್ತಿನ ಮೂರನೆಯ ಅದ್ಬುತ.

ಈ ಈ ಮೂರು ಅದ್ಬುತಗಳನ್ನು ಕೊಂಡ ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಂಡೇಳಿ.

ಅದ್ಬುತ 1 ಪ್ರಜ್ಞಾ

‘ಪ್ರಜ್ಞಾ’ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ?

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಜ್ಞಾ’ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ... ಕಾರಣ...? ನಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸುತ್ತ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಏನನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವಿವರದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞಾಯೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಯೋಚನಾಕ್ರಿಯೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಜ್ಞಾ’ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವೇ ಆಗಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದರೆ...

ಅದ್ವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ನಾವು ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಜ್ಞಾ’ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲೂ

ಎಕ್ಕೋ (ಎಡ) ಮತ್ತು ನಾರ್ಚಿಸಸ್ (ಬಲ). ಎಕ್ಕೋಳ ಸ್ವೀತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾದ ನಾರ್ಚಿಸಸ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸೇರಿತು, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀತಿಸಿಕೊಂಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೊರಕದಾದಾಗ ನಿರಾಕಾರಿಸಿದು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ.